

fat. Under Nr. 38 foreslaar Udvalget at nedsette det foreslaaede Beløb til den uvidede Folkehøjskole i Åstov med 3,000 Kr. Meningen med denne Nedsættelse er paa ingen Maade, at man vil stille Åstov Folkehøjskole ugunstigere end tidligere, og det bliver heller ikke Tilfældet, men Meningen er, at man ved Forslaget vil protestere imod Ministeriets Forstaaelse eller Anvendelse af Højskolekontoen, idet man ikke kan anse det for rigtigt, at Ministeriet betragter to Afdelinger ved denne samme Skole som selvstændige Skoler og har bevilget til hver af disse Skolens Afdelinger 3,000 Kr. Forholdet var i øvrigt under Omtale ved 2den Behandling af Finanslovsforslaget, og jeg kan henholde mig til den daværende fungerende Ordførers Udtalelser. Under Nr. 41 i Betænkningen har Udvalget tiltraadt et Forslag af Ministeren om at anvende et tiloversblevet Beløb paa Højskolekontoen til Indløb af Bøger, Tegnebestik og lignende Undervisningsmateriel til Brug for fattige Højskoleelever. Forholdet er det, at der var til Raadighed 180,000 Kr., men kun var uddelt 154,000, og altsaa til Rest 26,000 Kr. Nu vilde det ganske vist være mest stemmende med de almindelige Regler, om disse 26,000 Kr. som der ikke havde været Anvendelse for, gik tilbage til Statskassen; men i dette enkelte Tilfælde har Udvalget dog ment at kunne tillære den Anvendelse af disse Penge, som den ærede Minister har foreslaaet. I og for sig anser man det nemlig for en meget god og forsvarelig Anvendelse i et saadant enkelt Tilfælde, men Udvalget har, som det ses af Betænkningen, udtrykkeligt villet tage Forbehold imod, at det skulde blive almindeligt at anvende bevilgede, men ikke brugte Penge paa lignende Maade, som Regel maa vi holde paa, at Penge, der ikke have fundet Anvendelse efter Bestemmelsen, gaa tilbage til Statskassen. Under Vædringsforslag Nr. 41 har Udvalget foreslaaet at nægte den begærede Efterbevilling af Udgifter ved Indførelse af elektrisk Rampebelysning paa det kongelige Teater. De Grunde, som i Motiverne til Forslaget ere anførte af Ministeriet for at anvende dette Beløb, ere efter Udvalgets Mening ikke af den Art, at det kan forsvares, at der ikke forud er søgt Bevilling dertil; det er Hensyn dels til Akustiken og dels til Luften i Teatret, men det er Hensyn, som man tidligere maatte kunne have gjort gældende, hvis man mente det nødvendigt. Det er ikke saadanne uforudsete Omstændigheder, der ere komne til, som kunne gøre det forsvareligt at anvende et saa betydeligt Beløb, som i Virkeligheden involverer et nyt Anlæg

i Teatret, uden forudgaaet Bevilling. — Under Nr. 58 har Udvalget, hvad der ellers her er meget sjældent, delt sig paa et Spørgsmaal, som ikke vedrører et politisk Princip eller Provisorier, nemlig Spørgsmaalet om Nedsættelse af Forpagtningsafgiften for Gaardene Mørup og Nordruplund. Her har Udvalget, med Undtagelse af de i Betænkningen nævnte 4 Medlemmer, foreslaaet at nægte den begærede Nedsættelse af 5,000 Kr. Ganske vist indrømmer Udvalgets Flertal, at der i flere Aar er blevet bevilget Forpagterne en lignende Nedsættelse af deres Forpagtningsafgift, men Flertallet har ønsket for det første en Gang at fastslaa, at denne Nedsættelse ikke maa anses for noget permanent, og at det maatte anses som Regel, ikke som Undtagelse, at disse Forpagtere svare den Afgift, de ere forpligtede til. Det har ingenlunde været Udvalgets Flertals Mening at sige, at man ikke i Fremtiden vil kunne gaa ind paa at give Nedsættelse, naar der er særlige Grunde, som tale derfor, men der maa da være saadanne særlige Grunde. Man kan for det første ikke mene, at disse Forpagtere ere særlig ugunstigt stillede. Det fremgaar af en Sammenligning af Forpagtningsafgiften for Trollesmunde og Faurholm, hvilken er ganske naturligt, vil man se, at der svares paa Trollesmunde pr. Tønde Hartorn 281 Kr. og paa Faurholm 267 Kr., medens der paa Mørup svares 254 Kr. og paa Nordruplund 208 Kr. Det er jo ogsaa det ærede Ting bekendt, at der for nylig er foretaget meget betydelige Byggearbejder for Statskassens Regning paa disse Gaarde. Desuden er der i Aar paa Finansloven vedtaget Anlægget af en ny Station ved Hjenneslev, hvilket er af stor økonomisk Betydning for den ene af disse Forpagtninger i alt Fald. Men hvad der er det væsentligste, er dette, at Høsten i Aar og Forholdene i Aar i det hele have været saaledes, at de landbrugskyndige Medlemmer af Udvalgets Flertal ikke have kunnet skønne, at der var nogen som helst Grund til netop i Aar at bevilge en saadan Nedsættelse. Naar man skulde gøre det i Aar, da Forholdene have været relativt gunstige, vilde det være det samme som at sige, at man aldrig vilde indkræve denne Forpagtningsafgift. — Under Nr. 60 har Udvalget foreslaaet at nægte Bevillingen af et Lønnings-tillæg til Rektoren ved Rønne Latinstole. De ville af Anmærkningerne til Lovforslaget se, hvorledes dette motiveres. Udvalget har paa ingen Maade kunnet finde denne Motivering fyldestgørende. Den paagældende Embedsmand ligger et ganske lille og rent forbigaaende Tab ved den ny Lønningslov,